

3. Stát jako servis - úspěšný podnikatel

Zákony a úřady mají sloužit lidem, ne obráceně - zásadně zjednoduše podmínky k podnikání, protože přirozenou odpovědnost žádný zákon nenahradí.

Je třeba zásadně změnit přístup státu k občanům a podnikatelům zvlášť. Není možné pohlížet na sedláky a podnikatele a priori jako na škůdce, zloděje a neplatiče daní. Je třeba, aby si celý státní aparát uvědomil, že je to přesně naopak. Je třeba tento přístup vyžadovat od nejvyšších politiků až po posledního úředníka. Jenom ve státě, který poskytuje svým občanům korektní a přívětivé služby, mohou fungovat úspěšní podnikatelé, kteří produkují skutečné, a nikoliv virtuální hodnoty, a z jejichž daní potom tento stát a jeho úředníci žijí.

4. Drobné a střední podniky - doména venkova

Drobné a střední podnikání tvoří základ všech vyspělých ekonomik. Na venkově a v zemědělství to z podstaty věci platí dvojnásob. Je nezbytné, aby tento nezpochybnitelný fakt konečně našel také reálnou odezvu v praktických krocích politické reprezentace.

Malí a střední podnikatelé jsou k lidem blíží. Jejich komplexní podpora přináší zdravější konkurenci, větší dostupnost služeb i vyšší kvalitu a výběr pro spotřebitele.

5. Rodinné farmy - předpoklad generační kontinuity

To, co české zemědělství může skutečně zahubit, je nedostatek mladých lidí s jasnou motivací. Podpora rodinných farem je přirozenou cestou k jejich ziskání. Jen funkční generační vztahy zajistí předání potřebných hodnot, znalostí a majetku.

České rodinné farmy mají za více než čtvrtstoletí své novodobé existence leckde už i dvojnásobnou zkušenost s generační výměnou. Tato zkušenost jednoznačně ukazuje, že v případě úspěšných rodinných farem není generační nástupnictví problémem. Naopak je zcela zřejmé, že mladí lidé, kteří na takových farmách vyrůstli, vidí v jejich dalším rozvíjení svou životní šanci a výzvu založenou na přirozené odpovědnosti a úctě k dílu předků. Reálné příběhy ze soukromých farem dokládají, že se nejedná o prázdné fráze, ale přirozený životní běh založený na křesťanských principech a staletými ověřených tradicích.

V tomto přístupu je prakticky jediná reálná šance, jak udržet mladé lidi nejen v zemědělství, ale také na venkově.

6. Dotace nejsou sociální dávky ani podpora produkce

Je třeba zásadně změnit prezentaci a vnímání dotací poskytovaných do zemědělství. Dotace nejsou sociální dávkou nebo almužnou, ale platbou státu za služby, které si od zemědělce objednal.